

42

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lutego 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych ulg i przywilejów przysługujących inwalidom wojennym i wojskowym.

Na podstawie art. 22 i 39 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1974 r. Nr 21, poz. 117, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 i z 1982 r. Nr 40, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie niektórych ulg i przywilejów przysługujących inwalidom wojennym i wojskowym (Dz. U. Nr 21, poz. 124) wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nabywania poza kolejnością biletów na środki komunikacyjne oraz na imprezy, o których mowa w § 3”,

2) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) nabywania poza kolejnością artykułów w placówkach handlu detalicznego, z wyłączeniem sklepów i stoisk ze sprzedażą napojów alkoholowych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

43

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1983 r.

w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) zarządza się, co następuje:

Rozdział 2

Wiek emerytalny.

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4—15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej „wykazami”.

2. Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

§ 2. 1. Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń w wysokości i na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

2. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji.

§ 3. Za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

§ 4. 1. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) wiek emerytalny osiągnął w czasie zatrudnienia lub w ciągu 5 lat od ustania zatrudnienia,
- 3) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 2 nie jest wymagany od pracownika, który ma okres zatrudnienia: 30 lat kobieta i 35 lat mężczyzna albo w chwili osiągnięcia wieku emerytalnego uprawniony był do renty inwalidzkiej lub rodzinnej.

3. Do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu